

Butlletí

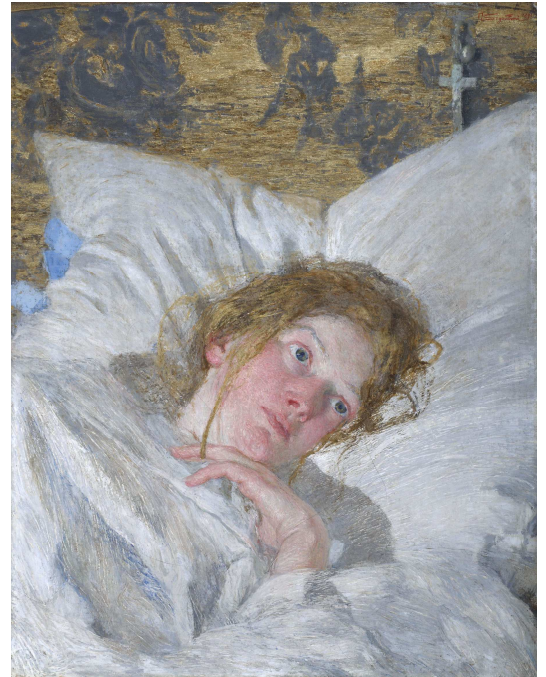
Caputxins de

Abril 2017

¿QUE TENS POR DE MORIR?

1. A la pregunta: “¿Que tens por de morir?”, molta gent respon: De morir, no; de sofrir, sí! Com que no hem passat mai per aquesta experiència de morir, fa un cert respecte, sobretot pensant en el dolor que pot causar-te. Però hi ha gent que mira la mort de cara, tranquil·lament. Una vegada, essent jo capellà d'hospital, vaig entrar a una habitació i vaig saludar un malalt que estava treballant amb l'ordinador. – *Què fem?* – *¿Vol que li digui?* Doncs, estic preparant per a la premsa la nota de la meua mort i enterrament... Sí, sí! Estic en una fase terminal, de càncer, i aviat m'aplicaran el calmant pal·liatiu irreversible. Dit això, es va voler confessar i combregar.

2. S'explica d'un indígena dels Andes que va anar a la parròquia de la Missió a demanar que el “Padrecito” anés a casa seva a portar el Viàtic a un malalt. Diligent, el missioner va anar-hi acompanyat del mateix que l'havia avisat. Arribat a la casa, l'indi s'estira a la màrfega, i li demana els Sagraments. L'indi, bon cristià, havia après que en casos de malaltia greu s'havia d'avisar que hi anés el sacerdot. En aquest cas, el qui estava malalt de consideració era ell mateix. Dies després moria. Santa Simplicitat!

3. Morir-se dempeus o “amb les bótes posades”: és una expressió per dir que un mor sense plànyer-se, mentre està fent els seus deures. Algunes persones tenen aquest privilegi. Moren sense gairebé adonar-se'n. Una d'aquestes persones conegudes va ser el p. Rafel Bassols de Barcelona. Un diumenge a la tarda va anar a visitar un malalt i allà, a casa d'ell, va trobar-se malament; mentre telefonava al nostre germà infermer, va quedar mort. També el p. Basili de Rubí, que malgrat les dificultats que darrerament tenia per caminar, va anar a peu a celebrar la Missa a l'oratori d'una casa coneguda; i, estant a la petita sagristia ja revestit de sacerdot, va tenir un atac de cor i va morir dempeus, recolzat a la calaixera.

4. El mes de juny de 2010, el caputxí italià Luigi Padovese, que havia estat professor en una universitat de Roma i que havia acceptat ser bisbe a Turquia, moria degollat a mans d'un fonamentalista islàmic. Ho va fer el qui era el seu xofer i guardaespalles, un tal Murat Altum, de 26 anys, a qui de primer ell havia posat molta confiança, però que darrerament s'havia radicalitzat. El dia que Benet XVI viatjava a Xipre i el bisbe pensava anar-hi, fou avisat per la

polícia que el seu “acompanyant” podia ser perillós. Llavors va canviar de plans i no va voler viatjar, per la temença que aquell individu no fes cap disbarat atemptant contra el Papa. El noi, sentint-se contrariat pel canvi de plans, va discutir acaloradament amb el bisbe i el va degollar a casa mateix. Tot seguit pujà a la terrassa cridant: *Al·là és gran! He matat Satan!* Doncs bé: Morir d'aquesta manera “martirial” també és un privilegi, encara que no el demano per a mi ni per a ningú. De tota manera em fa més pena l'agressor que l'agredit.

5. Sant Pau té una frase sublim parlant de la mort.

Diu: *Per a mi, viure és Crist, i morir em seria un guany*

(Filips 1,21). I santa Teresa de Jesús, rere la inspiració

de sant Joan de la Creu, deia: *Vivo sin vivir en mí, / y tan alta vida espero / que muero porque no muero*. Això sí

que és mirar la mort i l'eternitat amb senzillesa i serenitat, ben diferent de l'actitud d'aquells que no

volen sentir-ne parlar o d'aquells que s'angunegen excessivament pensant que han de morir. Davant la

perspectiva d'haver de morir, jo penso que és millor prendre una actitud realista i serena, com un fet

senzill des del punt de vista natural i un fet importantíssim des del punt de vista sobrenatural. Jo,

com a cristià, ja accepto des d'ara la meua mort posant la mirada interior en Jesús. Morint, jo

assumiré una faceta que encara em falta per imitar Jesús. Ell va morir, i jo també moriré. Morint, de la forma que sigui, imitaré Jesús, el meu Senyor.

6. Explico una experiència personal: Cada vegada que

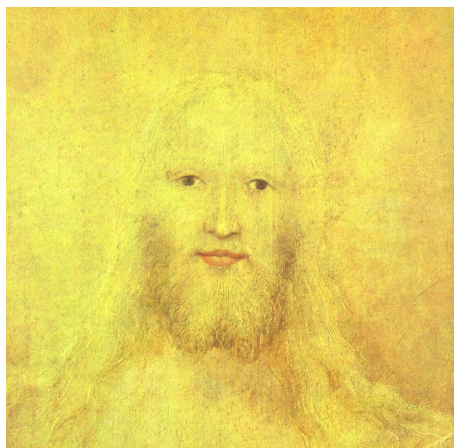
assisteixo una persona bona i amiga en la seva mort, tinc la sensació satisfactòria que Déu ha treballat a fons aquella

persona, fins que l'ha cridada a la seva glòria. També em fa pensar que a través d'aquella persona Déu ha passat a

fregar de la meua existència. I una altra cosa: Quan constato que el meu cos va perdent forces i disminueixen

les meves capacitats, m'esforço a pensar o creure que envellir és anar tornant a Déu les facultats i els dons que Ell

m'ha anat donant. I vindrà un dia que, morint, li lliuraré tota la meua vida.

7. Sant Pau ens ha

deixat una altra frase

memorable: *“Oh mort, on és la teua victòria? Donem*

gràcies a Déu, que ens concedeix la victòria per mitjà de Jesucrist, Senyor nostre”(1 Co 15). Segons la fe cristiana, quan morim

som aollits per les mans amoroses de Déu. La desfeta del cos no significarà la desfeta de la meua persona o personalitat. Per

tant: A confiar! Déu sobre tot! I deixem que Déu sigui Déu!

Mateu Sanclimens

CONVENT DE POMPEIA (Diagonal, 450, tel. 93 416 18 12)

Horari de Porteria:

De dilluns a dissabte:

De 9h a 13:00h, i de 16h a 19:30h.

Diumenges i festes de precepte:

De 10h a 13h.

El nostre Santuari resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 6:30h a 13:00h, i de 18h a 20h.

Dissabtes: De 8h a 9h, i de 18h a 20h.

Diumenges: De 10h a 13:30, i de 18h a 20h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners):

A les 7h, a les 8h i a les 19h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte:

A les 8:30 i 19h.

Diumenges i festes de precepte:

A les 10:30, 12:30 i 19h.

SEGUEIX EL CURS DE CATEQUESI D'ADULTS:

Dijous dia 6 d'abril, a les 20:00, a Pompeia-Grup (Riera de Sant Miquel, 1 bis)

Tema: "Santa Joaquina de Vedrunal" - A càrrec de la Germana Mabel Burgell

Divendres dia 7 d'abril, a les 20h –

CELEBRACIÓ DEL PERDÓ – Presideix Mateu Sanclimens

9 d'abril, Diumenge de Rams, a les 12:30h

BENEDICCIÓ DELS RAMS (al pati de Pompeia-Grups) I EUCARISTIA

Les altres Misses com cada cap de setmana.

13 d'abril, Dijous Sant

A les 20:00h - MISSA DEL SOPAR O CENA DEL SENYOR

A continuació: Una estona de pregària contemplativa.

14 d'abril, Divendres Sant

A les 12h: CELEBRACIÓ DE LA PASSIÓ DEL SENYOR

A les 19h: VIACRUCIS

15 d'abril, Dissabte Sant

A les 20h: CELEBRACIÓ DE LA RESURRECCIÓ DEL SENYOR

16 d'abril: Diumenge de Pasqua

MISSES, a les 10:30h, a les 12:30h i a les 19h.

Dijous dia 20 d'abril, a l'església, a les 20:00 (entrada lliure)

CONCERT, a càrrec del Cor de Barcelona i la Coral Vent de Garbí.

PREGÀRIA CONTEMPLATIVA, AMB CANTS DE TAIZÉ

Divendres dia 28 d'abril, a les 20h -A la Cripta (Entrant per la porta del esquerra de l'església)

El nostre Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda resta obert:

Dies feiners (de dilluns a divendres):

De 8:30h a 13h, i de 17h a 19:30h.

Dissabtes:

De 8:30h a 13h i de 19:30h a les 20:30h.

Diumenges:

De les 9h a les 13h, i de les 19:30h a les 20:30h.

Horari de Porteria:

De dilluns a divendres (feiners):

De 10h a 13h, i de 17h a 19:30.

Dissabtes:

De 10h a 13h.

Horari de Misses:

De dilluns a divendres (feiners): A les 9h.

Dissabtes i vigílies de festes de precepte: A les 9h i a les 20h.

Diumenges i festes de precepte: A les 9:30, 12h i 20h.

Els dissabtes, al final de la Missa de 9h: Pregàries i Goigs.

Per a casos familiars particulars, es pot demanar una Missa a les 20h.

**16 de març, dimecres, a les 20h
CELEBRACIÓ DEL PERDÓ**

**El Diumenge de Rams, 9 d'abril
*Benedicció dels Rams***

al començament de totes les Misses:

Vespertina del dissabte, a les 20:00

Matí, a les 9:30 i 12:00

Diumenge al vespre, a les 20:00

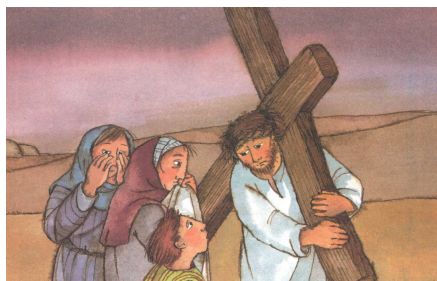

El Dijous Sant, 13 d'abril

Missa de la Cena del Senyor: A les 20:00

A continuació:

Una estona de pregària contemplativa

El Divendres Sant, 14 d'abril

Celebració de la Passió del Senyor:
a les 12:00

Viacrucis, a les 19h

Per Pasqua, 15/16 d'abril

Vetlla pasqual, dia 15, a les 20:00

Diumenge de Pasqua, 16 d'abril

Misses a les 9:30, a les 12:00 i a les 20:00

Jo us cantaré el dia del suplici
sobre mon llit d'espines de dolor:
Afeixugeu la creu del sacrifici,
doblau la creu, però dobleu l'amor.

De mos germans per compartir les
penes,
si un dia em veig en la presó
tancat,
diré cantant, al so de les cadenes:
Faci's, Senyor, la vostra voluntat.

¿Amb qui Jesús compartirà la
glòria?
Amb qui en la terra ha compartit
sa creu:
doncs, vine, oh creu, palmó de ma
victòria,
fes-me aviat del paradís hereu.

Del paradís són altes les escales;
mes dau-me penes, oh enyorat
Espòs;
doneu-me'n prou per fer-me'n
unes ales
i alcaré les ales cap a Vós.

Mentre, ai de mi!, s'allarga el
cautiveri,
vos cantaré com gafarró eixalat,
amb los ulls i lo cor a l'hemisferi:
Faci's tot temps la vostra voluntat.

Jacint Verdaguer